

Santa Cecília 2026

Revista de la Societat Musical d'Alboraya

n.º 24 · novembre de 2026

Més informació a la pàgina web de la nostra societat: **www.smalboraya.es**

índex

Revista SMA • 2026–2027

SANTA CECÍLIA

Saluda del president 3
La musa i el numen 4
Directors 5
Programa 6
Arreplegada d'educands 7
Nous educands 8
Danses i rondalla 9
Missa a Santa Cecília 10
Festival de paelles 11
Xocolatada 12
Orquestra de pols i pua 13
Dia del soci 14
Concert de la Banda 15
Concert de la Coral 16
Big Band Blue 17
Colla de dolçaines 18
Concert de corda 19
Concert de Nadal 20
Medalles SMA 2026 21

ESCOLA DE MÚSICA

Professors 22
L'escola 23
Agenda 24

ARTICLES

Banda Simfònica 30
Grup de danses 31
Orquestra de corda 32
Coral Polifònica 33
Corda polsada 34
Colla de Dolçaines i Percussió 36
Arts escèniques 37
La Rondalla 38
Grup de jazz 39
Pepe Carbonell 40

RECORDS

En imatges 41

saluda

del nostre President Pablo Sevilla i de la nostra Vicepresidenta Cristina Fort

Estimats amics i amigues,

Un any més celebrem en la Societat Musical d'Alboraia les Festes dedicades a Santa Cecília. És un moment en que celebrem ser músics, el gust per fer música amb companys, i que formem part d'una Comunitat.

Després de molts anys, la foto que encapçala esta xicoteta carta canvia, i ja no és la de Pepe Carbonell. L'any passat Pepe va prendre la decisió de fer un pas al costat i deixar la presidència del Musical. En l'última Junta General de Socis es renovà la Junta Directiva, amb la incorporació de gent jove i, immediatament després, es feu la renovació de càrrecs, en la que Pepe deixava de ser president (per a passar a ser tresorer), i nosaltres ens posàvem al front. Volem començar agraint a Pepe tota la seua dedicació al llarg de tots estos anys al cap de la Societat Musical. Gràcies al seu treball i esforç (el seu i el de tota la gent que li ha acompanyat en les successives Juntes Directives) la Societat Musical d'Alboraia és reconeguda i respectada.

Ara comencem una nova etapa, tant per a la Societat com per a nosaltres personalment. Arribem a esta responsabilitat treballant els dos en equip, envoltats d'un grup de gent valuosa, amb moltes ganes de fer coses pel Musical. Afrontem esta nova situació com un repte, amb molta illusió i ganes de posar el nostre granet per a que el Musical continue creixent i millorant. Vore's de repent al cap d'una institució tan gran dona de vegades vertigen, però també ens anima a treballar de la millor manera que som capaços. Esperem estar a l'altura del repte i, amb la collaboració i l'ajuda de tots, dur a la Societat Musical d'Alboraia a noves fites.

Volem agrair a César la seua tasca com numen de la Societat 2025, per haver-nos representat, sempre amb bon ànim i predisposició, en tots els actes. Volem agrair-li també la seua iniciativa de continuar un any més, compartint la representació amb Mónica, la nova musa 2026. Estem segurs de que van a fer un tàndem extraordinari, ple de ganes i d'alegria.

La Societat Musical d'Alboraia és una comunitat plural, on cabem i convivim gent d'edats, maneres d'entendre la vida i gustos musicals molt diversos. Això es reflecteix en la varietat d'agrupacions que tenim: Banda, Orquestra de Corda, Orquestra de Corda Polsada, Coral Polifònica, Colla de Dolçaines i Percussió, Rondalla, Grup de Danses, Arts Escèniques i Big Band. Esta diversitat és part de la nostra riquesa i fortalesa. Cultivem-la.

Menció especial mereix la nostra Escola, un referent entre les escoles de música de les societats musicals valencianes. Malgrat les dificultats de tot tipus que ha de sortejar, tenim una Escola que funciona i que dona una educació musical de gran nivell i qualitat. En ella està el futur de la Societat Musical. Cuidem-la.

No volem acabar sense recordar que, per resolució publicada en el BOE de 20 de desembre de 2020, som una entitat d'utilitat pública. Este és un fet del que estem especialment orgullosos.

Com dèiem abans, comencen les Festes de Santa Cecília. Participeu, aneu als concerts, actuacions i demès actes. Disfruteu i compartiu amb els companys ... i que els companys esdevinguen amics.

Pablo Sevilla Peris
president de la Societat Musical d'Alboraia

Cristina Fort Fontestad
vicepresidenta de la Societat Musical d'Alboraia

Numen i Musa
de la *Música* 2026·2027

DANIEL OLMOS HERRERO
BANDA DE MÚSICA
VISENTE ALMARCHE PONS
CORAL POLIFÓNICA
JAIME J. ROCA BALLESTER
ORQUESTRA DE CORDA POLSADA
TONI BLAS SERER
GRUP DE DANSES
FCO. J. VALERO GARCÍA
ORQUESTRA DE CORDA
FERNANDO SOLER
GRUP D'ARTS ESCÈNIQUES
JOSEP JUSTE I MARTÍ
COLLA DE DOLÇAINES I PERCUSSIÓ. RONDALLA TRADICIONAL
HÉCTOR JUAN ALBARRACÍN
BIG BAND
ELS NOSTRES
DIRECTORS
SOCIETAT MUSICAL D'ALBORAYA

PROGRAMA
SANTA CECÍLIA
2026

DISSABTE
07
NOVEMBRE

Arreplegada dels nous educands i proclamació de la musa i el numen 2026-2027.

A les 16:00 hores, Eixida des de la Societat Musical d'Alboraya per a arreplegar els educands que entren com a nous membres de les distintes agrupacions.

A les 19:00 hores, presentació de la ***musa*** i el ***numen de la Música 2026-2027: Mónica Aguilar i César Parreño.***

Durant l´acte es farà entrega de les INSIGNIES als nous educandos.

La Junta Directiva convida a tots els socis i familiars dels nous educands a participar en este acte tan especial, tradicional i emotiu.

Nous Educands 2026

Enhorabona a tots els nous educands que entren a formar part de les diferents agrupacions artístiques de la Societat Musical d'Alboraya. És tot un orgull.

BANDA

1. Mireia Peris Vicent — FLAUTA
2. Miquel Beltrán Andrés — BOMBARDÍ
3. Héctor Solís Pleyers — PERCUSSIÓ
4. Martina Álvarez Ahuir — SAXO
5. Laura Prats Saorín — FLAUTA
6. Julia Molina Pla — SAXO

ORQUESTRA DE CORDA

7. Eva Jover Sánchez — VIOLÍ
8. Valentina Kuryk — VIOLÍ
9. Lia Rivera Del Olmo — VIOLÍ
10. Amparo Blasco Vázquez — VIOLÍ

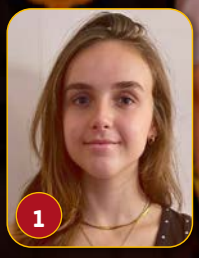
ORQUESTRA DE CORDA POLSADA

11. Cristina Sánchez Vicent — GUITARRA
12. Núria Calas Sánchez — GUITARRA

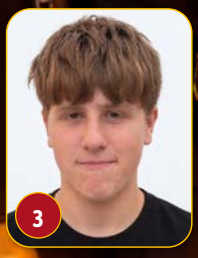
COLLA

13. Sonia Monteagudo Miralles — DOLÇAINA

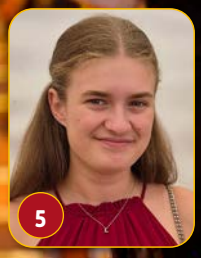
BANDA

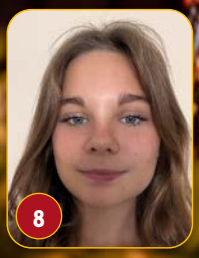

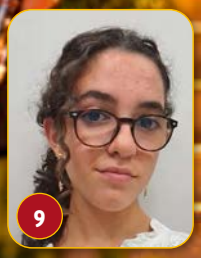

ORQUESTRA DE CORDA

ORQUESTRA DE CORDA POLSADA

COLLA

A les 12:00 hores,
a la Plaça de la Constitució

DIUMENGE
08
NOVEMBRE

FESTIVAL DE DANSES

Grup de danses y Rondalla tradicional de la SMA.

PROGRAMA

01 | Seguidilles, jota i fandango de Xèrica
02 | Valencianes d'Alboraia
03 | Bolero de Tavernes de la Valldigna
04 | Fandango de Sant Mateu
05 | Tripitri de Russafa
06 | Fandango de Xixona
07 | Valencianes de l'Alcúdia

Programa subjecte a canvis

DISSABTE
14
NOVEMBRE

Missa a Santa Cecília

A les 17:00 hores

Missa solemne en honor a Santa Cecília, a l'Església de l'Assumpció de la Mare de Déu d'Alboraya, acompanyada per les Agrupacions de la Societat.

ORQUESTRA DE CORDA

Director: Fco. José Valero García

Obres:

DIVERTIMENTO en fa major, K. 138
W. A. Mozart
II. Andante

(+ 2a obra a confirmar amb el Cor)

ORQUESTRA DE CORDA POLSADA

Director: Jaime J. Roca Ballester

Obres:

INVOCAZIONE
Simone Salvetti

MARÍA «AVE MARÍA»
Jaime Roca

COLLA DOLÇAINA I PERCUSSIÓ

Director: Josep Juste i Martí

Obres:

LA PATRONA DELS MÚSICS (a Santa Cecília)
Josep Juste

BANDA DE MÚSICA

Director: Daniel Olmos Herrero

Obres:

SELECCIÓ
Richard Strauss

GRUP DE DANSES

Director: Toni Blas Serer

Balls:

Un ball a l'Acció de gràcies
(a confirmar)

COR POLIFÒNIC

Director: Visente Almarche Pons

Obres:

SANTO
Franz Schubert

CORDERO DE DIOS
Felipe Desart

Durant la missa, el Grup de Danses interpretarà un ball a l'acció de gràcies. Al finalitzar, davant de la Santa, oferirà tres balls tradicionals al carrer, acompanyats per la Colla de Dolçaines i Percussió.

Acte seguit es col·locarà una corona de llorer a la memòria del Mestre Clavel en la Plaça que porta el seu nom, acompanyats per la Banda de Música.

Festival de Paelles

per a totes les Agrupacions

DIUMENGE 15 NOVEMBRE · A les 12:00 hores

Inscripcions fins al 8 de novembre

Cada paella s'ha de portar el seu arreglo (carn, verdura, etc) necessari per a fer-la.

Les paelles s'han d'apuntar en un enllaç de Google Forms o escanejant el codi QR.

Apunta la teua paella!

El Musical posa arena i llenya, i també beguda i picoteo mentre dinem.

La SMA també farà, com sempre, una paella gran de pollastre i conill, i una gran de fetge de bou.

Els que s'apunten a eixes deuran pagar un ticket.

DISSABTE
21
NOVEMBRE

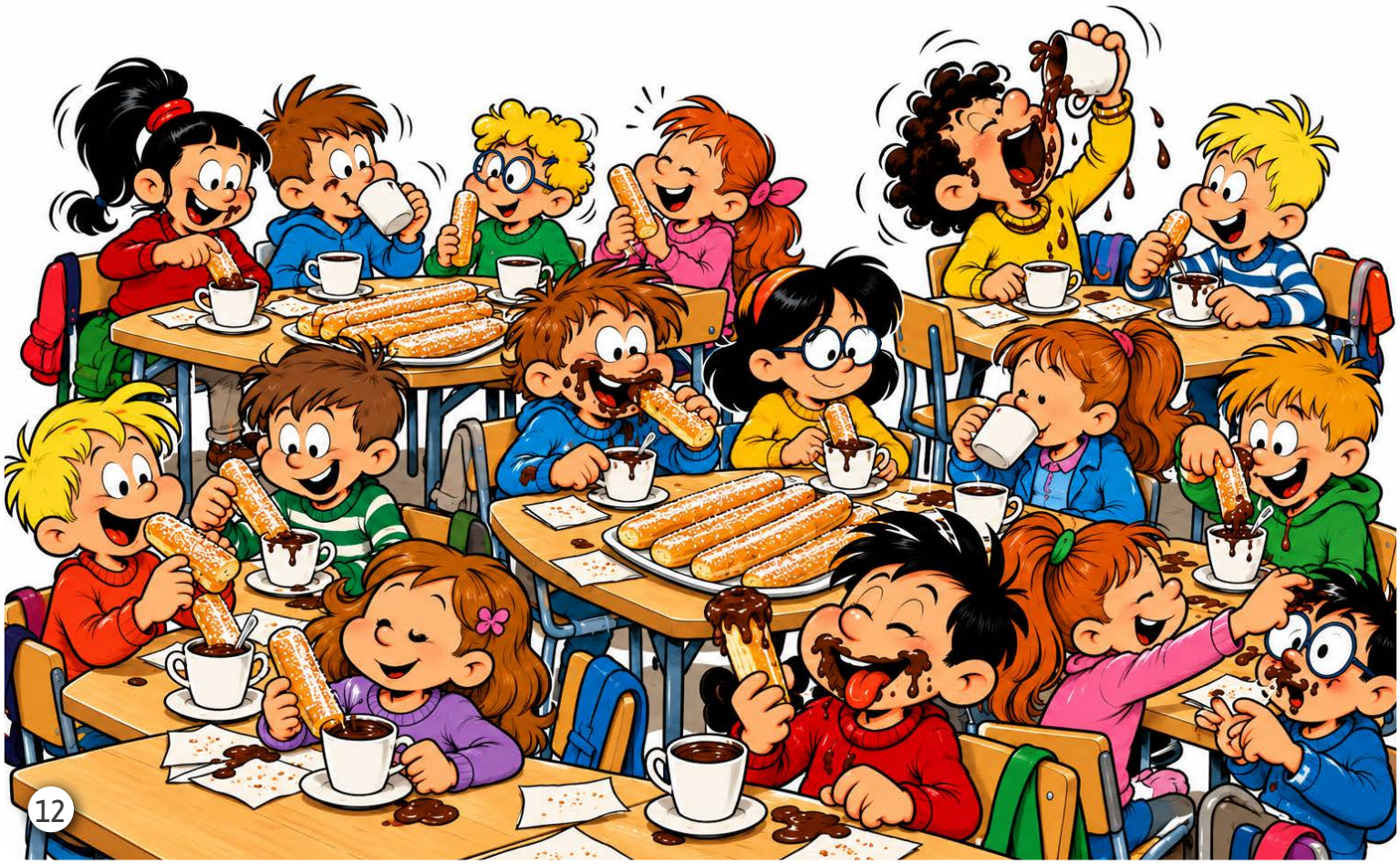
De les 17:00
a les 19:00 hores

Alboraya
Fartons Polo

ORXATA
Daniel
TRADICIÓ ARTESANA

Alboraya 1949/Mercado de Colón 2013
Avda de la horchata, 41. Alboraya. Mercado de Colón. Valencia

XOCOLATÀ
a l'escola de la societat musical!

DISSABTE

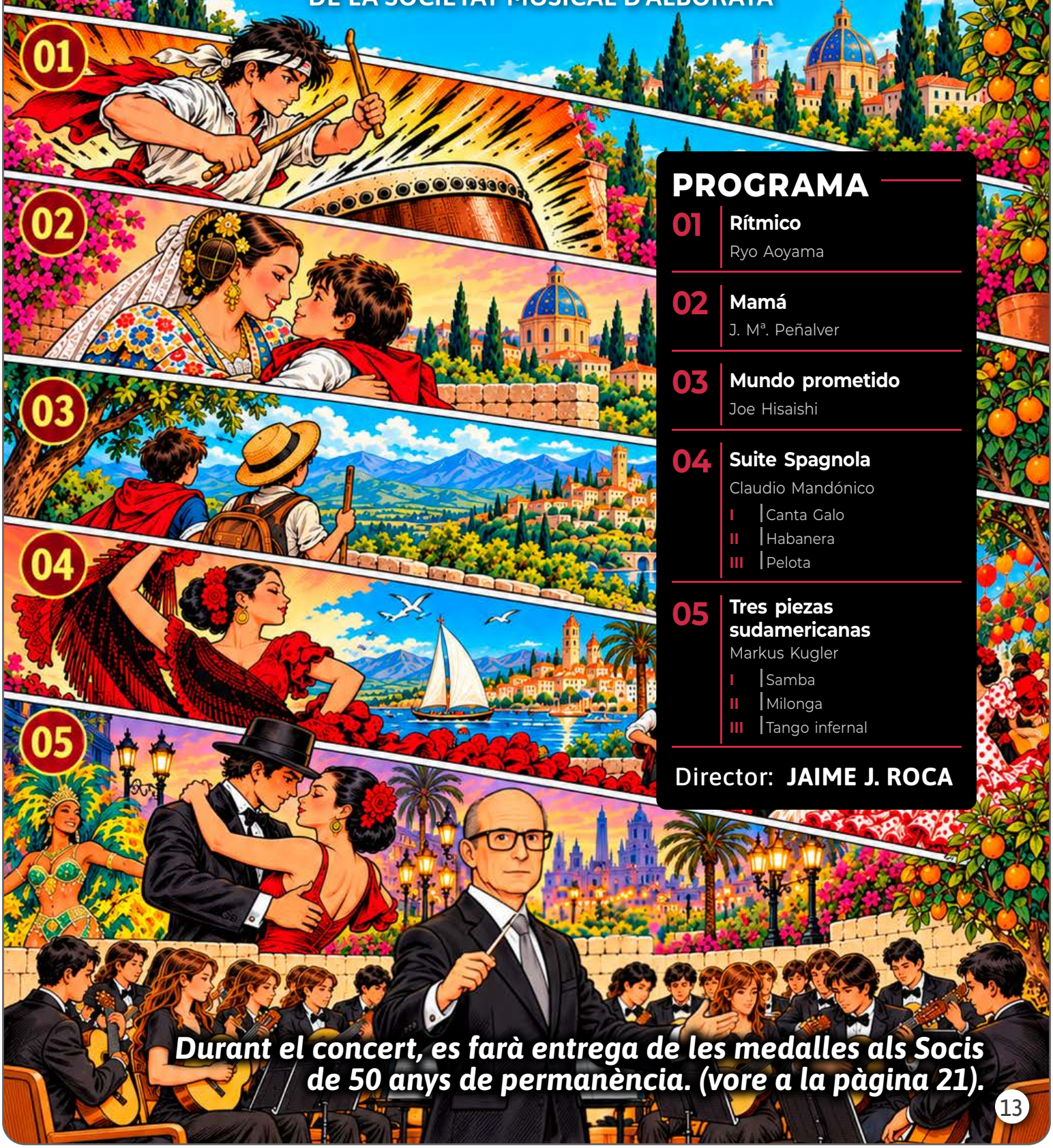
21

NOVEMBRE

A les 19:00 hores, a l'Auditori Municipal

CONCERT L'ORQUESTRA DE CORDA POLSADA

DE LA SOCIETAT MUSICAL D'ALBORAYA

PROGRAMA

01 **Rítmico**
Ryo Aoyama

02 **Mamá**
J. Mª. Peñalver

03 **Mundo prometido**
Joe Hisaishi

04 **Suite Spagnola**
Claudio Mandónico
- I | Canta Galo
- II | Habanera
- III | Pelota

05 **Tres piezas sudamericanas**
Markus Kugler
- I | Samba
- II | Milonga
- III | Tango infernal

Director: **JAIME J. ROCA**

Durant el concert, es farà entrega de les medalles als Socis de 50 anys de permanència. (vore a la pàgina 21).

DIUMENGE
22
NOVEMBRE

A les 14:00 hores,
al bar del Musical
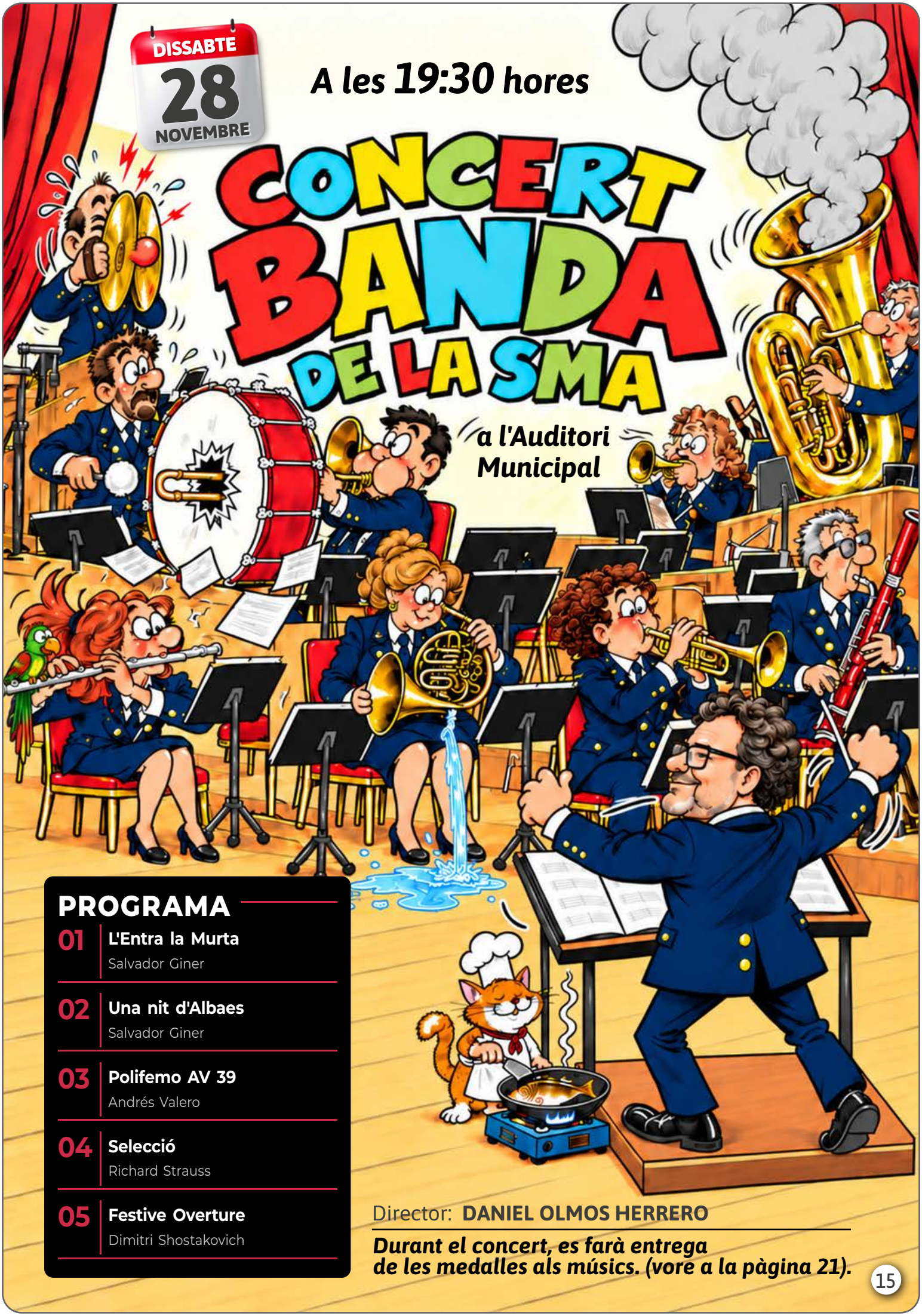
Dia del Soci

Dinar de Germanor amb calderes d'arròs amb fesols i naps.

***NOTA:** Per al dinar s'haurà d'efectuar la prèvia reserva en Secretaria, en persona o telefònicament (de dilluns a divendres de 17:00 fins 20:00 hores, Tel. 96 186 08 28), fent constar el nom del soci per qui s'efectua la reserva.*

El dinar serà gratuït per als Socis i tindrà un cost de 7 Euros per als acompanyants. Cal retirar el tiquet confirmant la seua assistència. L'últim dia per a fer les reserves serà el divendres 20 de Novembre de 2026.

S'exigirà la justificació de la reserva per a accedir al dinar. Caldrà que cadascú porte plat i cullera.

PROGRAMA

01	**L'Entra la Murta**	Salvador Giner
02	**Una nit d'Albaes**	Salvador Giner
03	**Polifemo AV 39**	Andrés Valero
04	**Selecció**	Richard Strauss
05	**Festive Overture**	Dimitri Shostakovich

Director: **DANIEL OLMOS HERRERO**

Durant el concert, es farà entrega de les medalles als músics. (vore a la pàgina 21).

PROGRAMA

01 **Doeba**
Rieks Veenker

02 **Enamorat de tu · (I Can't Help Falling in Love)**
Peretti, Creatore & Weiss

03 **Crece**
Jorge Drexler
Arreglo · Gnozaolo Ychuste i Milo Lagomarsino

04 **Jacinto Chiclana**
A. Piazzolla
Arreglo · Liliana Cangiano

05 **Esta tierra**
Javier Busto

06 **Si tú no estás aquí**
Rosana Arbelo
Arreglo · Julio Domínguez

07 **Mil calles llevan hacia ti**
La Guardia
Arreglo · César García Rincón de Castro

08 **A mi manera**
C. François – J. Revaux
Arreglo · José Blasco

09 **Un beso y una flor**
José Luis Armenteros i Pablo Herrero
Arreglo · Manuel Soler Tenorio

10 **La llamada**
Armando Bernabeu Lorenzo

DIUMENGE
29
NOVEMBRE

A les 20:00 hores,
a l'Auditori Municipal

1238 Crònica d'un Somni

DISSABTE 05 DESEMBRE

A les 17:00 hores, a l'Auditori Municipal

COLLA DE DOLÇAINES I PERCUSSIÓ I CORAL POLIFÒNICA de la SMA

Enguany, amb motiu del 750 Aniversari de la mort del rei Jaume I i del seu llegat, interpretarem l'espectacle "1238, Crònica d'un Somni", Poema Musical per a Dolçaines, Metall, Cor, Percussió i Narrador, del compositor Antoni de la Asunción.

Esta obra narra la vida del nostre rei més emblemàtic des del seu naixement i ens conta tot el procés de la Conquesta del Regne de València.

Per a este espectacle contarem amb la col·laboració d'una secció de metalls de la nostra banda.

També col·laborarà **el Cor de l'Eliana.**

Narrador:
Nelo Juste Martí

Director del Cor de l'Eliana:
Nelo Juste Martí

Director del Cor de la SMA:
Visente Almarche Pons

Director de la Colla de Dolçaines i Percussió de la SMA:
Josep Juste Martí

DIUMENGE
13
DESEMBRE

CONCERT ORQUESTRA DE CORDA

DE LA SOCIETAT MUSICAL D'ALBORAYA

A les 12:00 hores, a l'Auditori Municipal

PROGRAMA

1A PART

01 **Concert per a oboè i fagot**

Antonio Vivaldi

I | Allegro
II | Adagio
III | Allegro

SOLISTES

Oboè	María Carbonell
Fagot	Mateo Chover

2A PART

02 **Concert per a piano n. 5**

en mi bemoll major, op. 73 «Emperador»

Ludwig van Beethoven

I | Allegro
II | Adagio un poco mosso
III | Rondo: Allegro

SOLISTA

Piano	Marta Andreo

JORNADES PIANÍSTIQUES

Director: FRANCISCO J. VALERO GARCÍA

CONCERT DE NADAL

DISSABTE

19

DESEMBRE

Hi haurà dues sessions: a les 18:00 hores i a les 19:30 hores, a l'Auditori Municipal

Director: DANIEL OLMOS HERRERO

Nota: És precís comprar l'entrada (preu 2€ per entrada), especificant horari (18:00 o 19:30 hores), en la Secretaria de la SMA, de dilluns a divendres amb horari de 17:00 a 20:00 h. amb la finalitat d'ajustar-se a l'aforament de l'Auditori.

En virtut del Reglament d'Honors, es concedeix de forma automàtica,

25 ANYS — SOCIS I SÒCIES
Medalla d'Argent
Permanència activa com a soci/a

DISSABTE 28 NOVEMBRE

ANTONIO SEGOVIA MARCO
PEDRO JOSÉ MARTÍNEZ JULIÁ
JOSÉ ANTONIO DOLZ JULIÁ
MANUEL RAFAEL DONCEL-MORIANO LLORENS
CÉSAR PARREÑO RÍSQUEZ

50 ANYS — SOCIS I SÒCIES
Medalla d'Or
Permanència activa com a soci/a

DISSABTE 21 NOVEMBRE

MARTÍN CHULVI OREA
VICENTE CARBONELL CAMPS
MARÍA PALACIOS PASTOR
JUAN VICENTE MARTÍ PEÑA
JOSÉ PASTOR TAMARIT
M.ª LUISA VILLABRILLE BOUSOÑO
ESTEVE MONRÓS LLISÓ

25 ANYS — MÚSICS
Insígnia d'Or
Permanència activa com a músic

DISSABTE 28 NOVEMBRE

ANA GARCÍA MONLEÓN
Clarinet

50 ANYS — MÚSICS
Medalla d'Or
Permanència activa com a músic

DISSABTE 28 NOVEMBRE

JUAN VICENTE MARTÍ PEÑA
Clarinet baix · 02/11/1976
ENRIQUE FORT ROIG
Saxofó tenor · 02/11/1976

SMA 1906
SOCIETAT MUSICAL D'ALBORAYA

PROFESSORS 2026 - 2027

Alfredo Santos

Clarinet / Piano

Clemente Pérez

Acordió

Dani Tena

Clarinet

Daniel Añó

Baix elèctric / Classe col·lectiva de rock / Llenguatge musical

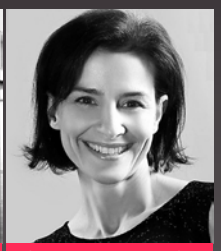
David Catalá

Tuba / Bombardí

Diana Cebrián

Llenguatge musical / Món gran / Cicle inicial

Elena De La Merced

Cant / Llenguatge musical / Cap d'estudis

Fco. Javier Cerveró

Trombó

Fran Cabo

Percussió / Classe col·lectiva de percussió

Héctor Juan

Saxòfon

Hugo Monedero

Llaüt / Bandúrria / Mandolina

Irene Arrué

Piano

Jaume Roca

Guitarra / C.C. / Conjunt instrumental / Direcció OPP

José Gil

Saxòfon

Josep Juste

Dolçaina-tabal / C.C. / C.I. / Guitarró / Cant valencià / Rondalla

Laia Blasco

Flauta de bec / Classe col·lectiva de barroc

Lluís Albert

Percussió / Taller de bateria

Luis Crespo

Violoncel / Mètode suzuki

Marc Uroz

Classe col·lectiva de corda / Violí

María Carbonell

Oboè / Direcció de l'escola

Maria Dolz

Cicle inicial

Marta Dalmau

Cant

Mateo Chover

Fagot

Maties Carbonell

Llenguatge musical / Trompa / Classe col·lectiva de vent

Miriam Roig

Cicle inicial / Arpa

Pedro Martínez

Conjunt instrumental de banda / Percussió

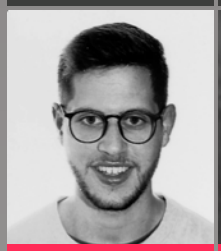
Pilar Del Campo

Flauta travessera / Piano

Rafael Esquinas

Cant / Cor vocal / Cor infantil / Classe col·lectiva de cant

Robert Hidalgo

Trompeta

Roberto Sanhermelando

Contrabaix

Rosana Ferriols

Viola

Verónica Pau

Guitarra / Guitarra elèctrica / Ukelele / Direcció de l'escola

Vicente Enguídanos

Violí

Victoria Hernández

Piano

Xinru Wang

Piano

ESCOLA DE MÚSICA
SOCIETAT MUSICAL
D'ALBORAYA

L'ESCOLA DE MÚSICA COM A **ESPAI DE BENESTAR**

En un món accelerat i ple d'exigències diàries, l'Escola de Música de la Societat Musical d'Alboraia s'ha consolidat no sols com un centre d'ensenyament sinó, també, com un autèntic refugi i punt de trobada.

Encara que, sovint, associem l'aprenentatge musical a la infància o a la formació acadèmica reglada, a la nostra escola presenciem diàriament el poder transformador que la música exerceix en cada etapa de la vida, tant en els xiquets com en el nostre alumnat adult. Per a molts d'ells, travessar la porta de l'escola significa pausar el ritme estressant del dia a dia, apagar el soroll quotidià i regalar-se un espai propi de desconnexió i creativitat.

Nombrosos estudis científics suggereixen el que a les aules experimentem cada setmana: que la pràctica musical redueix els nivells d'ansietat, fomenta la concentració i estimula àrees cerebrals clau per al benestar. Tocar un instrument o cantar en un grup no és només un repte intel·lectual, és un exercici d'atenció on les preocupacions es dissipen per a donar pas a la melodia, el ritme i l'expressió personal. És un autèntic respir per a la ment i el cor, i així ho percebem dia a dia a les nostres aules.

Sempre és un bon moment per a aprendre una cosa nova i la música es pot convertir en un parèntesi de calma on concentrar-se, tractant de superar reptes personals i compartint la mateixa passió amb companys de diferents edats, creant llaços comunitaris sòlids i enriquidors. I és que aprendre música no sols estimula la concentració i dissipa les preocupacions quotidianes; també és una activitat social que afavoreix les relacions humanes de qualitat.

Des de la Direcció de l'Escola, reforcem el nostre compromís de mantindre un entorn segur, acollidor i inclusiu. Volem que cada estudiant — tinga l'edat que tinga — trobe a les nostres aules no sols l'experiència pedagógica, sinó també un espai on expressar-se lliurement i gaudir del plaer de fer música.

Per tot això, agraïm sincerament a la nova Junta Directiva, entre ells alguns professors i alumnes nostres, i a tot el claustre de professors la seua sensibilitat i compromís amb l'ensenyament. Així mateix, agraïm a cada alumne i alumna la confiança dipositada en nosaltres per a acompanyar-los en este viatge d'aprenentatge i benestar.

Continuem fent de la Societat Musical d'Alboraia una llar on la música ens aplega a tots.

Direcció de l'Escola, octubre

ESCOLA DE MÚSICA
SOCIETAT MUSICAL D'ALBORAIA

AGENDA 2026–2027

Un curs per viure amb música

COMENCEM
1 d'octubre de 2026

FINAL DE LES CLASSES
18 de juny de 2027

01 Tardor i Nadal

21 NOVEMBRE
Santa Cecília Xocolatà

13 DESEMBRE
XV Jornada Pianística

17 I 20 DESEMBRE
Audicions de Nadal
17 des. *Cicle Inicial, Conjunt Vocal, Cor Infantil i Món Gran.*
20 des. *Classes Col·lectives (12 h)*
Conjunts Instrumentals (12 h).

DESEMBRE · DISSABTE A DETERMINAR
XXXIII Festival de Nadales a l'Església

02 Hivern i primavera

23 GENER – 28 FEBRER
Audicions d'aula

6 I 7 MARÇ
Audicions de conjunts
6 març *Classes Col·lectives.*
7 març *Conjunts Instrumentals.*

22 – 24 MARÇ
VIII Setmana de la Dona

24 MARÇ
II Vesprada Pasquera

03 Música que ens uneix

10 I 14 ABRIL
Descobrim els instruments
10 abril *Audició de professors per a l'elecció d'instruments.*
14 abril *Elecció d'instruments.*

10 – 14 I 22 MAIG
XII Concurs d'Intèrprets
10 al 14 maig *Fase eliminatòria.*
22 maig *Final del concurs.*

12 – 18 JUNY
IX Setmana Cultural
Activitats de vesprada.

12 JUNY
VIII L'Escola al Carrer
De vesprada.

18, 19 I 20 JUNY
XVIII Eixida de Conjunts

04 Un final amb molta música

17, 21, 22 I 23 JUNY
Audicions de final de curs
17 juny *Cicle Inicial, Conjunt Vocal, Cor Infantil i Món Gran.*
21 i 22 juny *Audicions d'instruments.*
23 juny *Audició d'eixida a l'acampada.*

smalboraya.es
Milagrosa, 10 · 46120 Alboraia · Tel. 96 186 08 28
smalboraya@smalboraya.es

Centre d'ensenyança no formal
Codi 46022737

ACUDITS DE MÚSICS

Per què els dolçainers caminen mentre toquen?

Per a fugir del soroll!

Com evites que et roben un violí Stradivarius?

Guardant-lo en un estoig de viola.

Estic pensant a vendre el meu theremin.

Fa anys que no el toque.

Quina diferència hi ha entre Déu i un director d'orquestra?

Que Déu no es creu director d'orquestra.

ACUDITS DE MÚSICS

Pàgina 2

Com aconsegueixes que un guitarrista toque més fluix?

Posant-li una partitura davant.

I com aconsegueixes que deixe de tocar?

Per què els cantants d'òpera tarden tant a entrar a casa?

Perquè mai saben quan entrar.

En l'assaig...

ACUDITS DE MÚSICS

ACUDITS DE MÚSICS

ANÈCDOTA AUTÈNTICA, per Paco Valero

SMA 1906
SOCIETAT MUSICAL D'ALBORAYA
www.smalboraya.es

Daniel Olmos Herrero

Director de la Banda Simfònica de la SMA

Salutacions a socis, músics, alumnes, junta directiva i públic en general de la Societat Musical d'Alboraia (SMA).

Sembla que fóra ahir quan em presentava davant de tots vostés amb la il·lusió del primer dia, i hui ja m'adrece a aquesta gran família per a fer balanç d'un projecte que camina cap a la seua plena maduresa. Després d'un any anterior intens i ple de fites extraordinàries —com el recordat concert al Palau de la Música de València—, encetem aquest 2026 amb una unió cada vegada més forta, tant en l'aspecte humà com en l'artístic.

La Banda Simfònica ha assolit una complicitat magnífica. Cada assaig és una mostra de superació on anem descobrint nous repertoris i polint detalls tècnics, però, sobretot, on compartim el plaer de fer música junts. Tot aquest esforç es veu recompensat cada vegada que pugem a l'escenari i sentim el caliu de la nostra gent.

Vull expressar el meu agraïment més profund als músics pel seu compromís incondicional i la seua constància. També a la Junta Directiva, la labor diària i titànica de la qual és el motor invisible que sosté la nostra centenària societat. I, com no, als alumnes i professors de l'escola, que asseguren el futur musical del nostre poble, i als socis i públic en general, que ens acompanyeu fidelment en cada projecte.

Ens trobem ja a les portes de la nostra estimada festivitat de Santa Cecília. Vos convide de tot cor a participar en els tradicionals concerts i actes que hem preparat amb tanta dedicació. Celebrem junts la música, la tradició i el germanor que ens defineix com a poble.

Queda molt de camí per recórrer, moltes partitures per descobrir i moltes emocions per transmetre. Continuem endavant amb la mateixa il·lusió per a seguir creixent i, el més important... SEGUIR FENT MÚSICA!

Gràcies per la vostra confiança,

Daniel Olmos Herrero

Toni Blas Serer

Director del Grup de Danses de la SMA

GRUP DE DANSES DE LA SMA

I arribem al final d'un altre any. Un any més en el qual el Grup de Danses ha desenrotllat tot un ventall d'actuacions, col·laboracions i treball per a recuperar, mostrar i mantindre el nostre folklore valencià en el lloc que es mereix i li correspon.

Comencem l'any amb la Dansà en honor a Sant Vicent Màrtir que se celebra al costat de l'Església del Sant. Més avant participem en la Dansà que organitza la Associació de l'Altar de Sant Vicent Ferrer del Mocadoret. Les Danses de la Santa Creu organitzades per Lo Rat Penat, per descomptat en la Dansà a la Mare de Deu i també en l'organitzada en honor a María Auxiliadora. Totes elles a la ciutat de València.

Però per al nostre grup, les més importants són les que celebrem a la nostra casa. Les Danses del Corpus recorren els carrers de la població acostant esta tradició de ball als veïns. I la Dansà del Poble d'Alboraia, que se celebra en les Festes Majors de Juliol i que compta amb la participació de múltiples grups i associacions convidades.

A més de les Dansàs, també participem en les activitats relacionades directament amb la Societat Musical com la Missa en honor a la nostra patrona Santa Cecilia i l'actuació al costat de la Rondalla, que enguany eixirà al carrer en comptes de realitzar-se a l'auditori per a continuar acostant el folklore als nostres veïns.

I no podem deixar d'esmentar la Campanya de concerts d'intercanvis musicals, que és troba dins del programa organitzat per la Federació de Societats Musicals i la Federació de Folklore, les dos de la Comunitat Valenciana i que enguany ens ha portat a compartir escenari amb el Grup de Danses La Carraspera.

Estes són només algunes de les actuacions en les quals hem participat i que any rere any incrementen el currículum del nostre grup.

I per a mantindre este ritme, hem de, no sols conservar el nostre catàleg de balls, sinó que tenim d'augmentar-lo. Per això cada any ens proposem aprendre noves peces seleccionades acuradament pel director.

Enguany ens hem centrat en quatre d'elles que, amb paciència i dedicació a poc a poc, hem aconseguit que formen part habitual del nostre repertori.

El Fandango de Sant Mateu, el ball més tradicional de la localitat del mateix nom i la particularitat del qual és no repetir cap pas, ni tan sols en les tornades.

El Bolero de Tavernes de la Valldigna, emmarcat dins de la tradició de els Danses de carrer, és una de les peces més emblemàtiques del folklore de la comarca de La Safor.

L'Ú de Tarbena, que es caracteritza per les seues passades agarraes amb la parella i un agenolló final i que forma part del patrimoni cultural de la Marina Baixa.

L'Ú de Callosa d'Ensarria, d'estil afandangat és una de les peces musicals i de ball tradicional més emblemàtica de les Danses de Sant Jaume que se celebren almenys des de 1819.

Resumint, un any ple de treball que amb esforç i il·lusió ens impulsa a continuar creixent tant en nombre de components com en experiència i com no, a mostrar el treball de la Societat Musical d'Alboraia pertot arreu.

Francisco J. Valero García

Director de l'Orquestra de Corda de la SMA

L'emoció de la música en directe: una experiència compartida

En una època en què podem escoltar música en qualsevol moment i lloc, no té ni punt de comparació el que oferix el directe; oferix alguna cosa que cap pantalla pot reproduir del tot: l'emoció de compartir una experiència musical.

Assistir a un concert ens permet apreciar els matisos, l'expressivitat i la complicitat entre els intèrprets. Cada actuació és única i irrepetible. Però, a més de ser una experiència artística, un concert és una trobada social que uneix generacions, crea vincles i reforça el nostre sentiment de pertinença a una comunitat.

La nostra Societat Musical d'Alboraia representa magníficament estos valors. Les distintes agrupacions, juntament amb una escola de música puntera que nodrix de talent a totes elles, constituïxen un espai de formació, convivència i enriquiment cultural.

Fixem l'atenció, per exemple, en la programació de la nostra orquestra, que ens permet gaudir del talent de músics que han crescut musicalment en el si de la nostra societat. Alguns destacats solistes van a ser acompanyats per la nostra orquestra, com Adrián, amb l'arpa; Rubén, amb la trompeta; Mónica, amb el violí, María, amb l'oboè i Mateo, amb el fagot, són exemples d'eixe fruit extraordinari: fills musicals de la Societat Musical d'Alboraia. Escoltar-los en directe és celebrar el seu esforç i comprovar com la formació i el compromís col·lectiu es transformen en art.

I com a punt àlgid de la temporada, la nostra orquestra ens invita a gaudir de ***«La Dolorosa»****, la cèlebre sarsuela del compositor valencià José Serrano. La seua representació suposa una oportunitat magnífica per a mantindre viva la nostra tradició lírica i emocionar-nos amb la unió de les veus, l'orquestra i l'escena.*

Per això, assistir als nostres concerts és molt més que escoltar música: és donar suport als nostres artistes, compartir emocions i contribuir al futur de la nostra societat musical. Perquè la música gravada ens permet escoltar, però la música en directe ens permet viure, sentir i compartir.

Vull sumar-me també a la felicitació a Pepe Carbonell Peris, Premi d'Honor dels Premis 9 d'Octubre d'Alboraia; a Vicente Pons Beltrán, en la categoria de Ciència, Medicina i Innovació; i a Cartonajes Alboraya, S.A., pel d'Innovació Empresarial. Tres reconeixements que omplin d'orgull el nostre poble i, de forma molt especial, la nostra societat musical.

Per tot això, vos invite a tots els socis i amants de la música a participar en primera persona en totes les celebracions en honor a Santa Cecília, patrona de la música, i a fer d'estes festes una ocasió per a compartir la nostra passió, enfortir la nostra societat musical i celebrar junts tot el que ens uneix.

Visente Almarche Pons

Director de la Coral Polifònica de la SMA

Coral Polifònica

Estimats coristes, socis, músics i amics de la Societat Musical d'Alboraia.

Celebrem Santa Cecília, patrona dels músics, amb el cor ple d'agraïment i il·lusió. Per a mi, és una alegria immensa viure esta festa per primera vegada com a director de la Coral Polifònica.

En el poc de temps que duc amb vosaltres he trobat un grup que canta amb l'ànima, que estima la música i que sap fer-la arribar amb tendresa i força. Manteniu viva la tradició, la cultura i l'esperit de convivència que ens defineixen com a Valencians. La coral és un espai on les veus es troben, on la música es fa comunitat i on cada persona aporta un trosset de llum.

Gràcies per l'acollida, per la confiança i per cada somriure compartit en els assajos i en cadascuna de les actuacions.

Que esta Santa Cecília ens recorde que cantar és un acte de generositat, i que junts podem fer créixer una coral viva, unida i plena de bellesa.

Una abraçada molt gran i gaudiu de les festes de Santa Cecília.

Jaime J. Roca Ballester

Director de l'Orquestra de Corda Polsada de la SMA

¡Vaya problemón el de los instrumentos de púa!

Un año más llega la festividad de Santa Cecilia. Muchas felicidades a todos: deseo que disfrutéis de la fiesta.

Mi enhorabuena a quienes van a representar durante todo un año a esta gran familia que es la Sociedad Musical de Alboraya: Mónica y César, musa y númen de la música 2027.

El tema que voy a tratar en esta ocasión es muy preocupante para el futuro de los instrumentos de plectro y las agrupaciones de cuerda pulsada —en las que estos instrumentos son enormemente relevantes—, por lo que espero que estas palabras, además de informar, transmitan una dosis de ánimo y motivación para los futuros músicos que deseen tocar un instrumento o, para aquellos que, ya experimentados, sientan la curiosidad y las ganas de conocer otro diferente al que ya dominan.

Los instrumentos a los que me refiero son la bandurria, el laúd español, la mandolina, etc. Son de todos conocidos, ya que forman parte de nuestra cultura musical tradicional a través de las rondallas y grupos folclóricos. Pero no lo suficiente, ya que nunca se les ha dado la visibilidad e importancia que se merecen como instrumentos académicos o de especialidad reglada, que son.

Aunque la especialidad oficial de instrumentos de púa ya existe dentro del marco educativo nacional en sus tres niveles (elemental, profesional y superior) —algo que ya supone un gran avance—, este último, el superior, solamente se imparte en tres conservatorios: Murcia, Madrid y Zaragoza. Este dato ya nos da una idea de las mínimas posibilidades que existen de que salgan alumnos con una carrera superior en esta especialidad.

Aquí, en la Comunitat Valenciana, contamos con una red de más de 30 conservatorios profesionales públicos en los que únicamente cuatro ofertan plazas específicas para su estudio, ahora bien, restringidas al grado elemental y profesional, sin que pueda optarse al superior.

Estos son:

Provincia de València

· ***CPM de Meliana**: uno de los centros de referencia que oferta vacantes de forma continuada en la especialidad de instruments de púa, pero en el que se está apreciando un descenso notable de alumnado.*

· ***CPM de València** («José Iturbi» Conservatorio Profesional Municipal): presencia puntual de la especialidad o departamento de cuerda pulsada en sus planes de estudio, dependiendo de la demanda anual.*

Provincia d'Alacant

· ***CPM d'Alacant** («Guitarrista José Tomás»): históricamente ha sido el centro neurálgico de la cuerda pulsada y el plectro en la provincia.*

· ***CPM d'Elx**: en algunos años se habilitan plazas o docentes de apoyo para rondallas y orquestas de cuerda pulsada locales según la oferta vacante.*

Provincia de Castelló: ninguno.

El número de estudiantes interesados por los instrumentos de púa o plectro, tanto en los conservatorios como en las escuelas privadas o municipales, generalmente ha sido siempre escaso, si bien es verdad que desde hace unos años se está intentando implantar, aunque de una manera muy lenta y desigual. De ahí se deriva la falta de alumnado y la problemática preocupante que estamos tratando.

El hecho de que estos instrumentos nunca hayan tenido ni tengan el interés ni la fuerza que se merecen es por la falta de promoción de los mismos por parte de las instituciones, lo que ocasiona que no exista una demanda debido al desconocimiento. Esto es un motivo más que genera que no se creen más plazas vacantes de profesorado en los conservatorios. Lo que vemos aquí es un círculo sin salida: al no haber alumnado no es posible crear plazas de profesorado y, al no existir suficientes conservatorios donde se impartan estas clases, ni salen músicos especializados ni se visibiliza la especialidad.

Como he mencionado anteriormente, y todos sabemos, este tipo de instrumentos siempre han estado muy vinculados a nuestra cultura popular y a nuestra bonita música tradicional y, todavía hoy en día, esto es así. El origen de estos instrumentos es popular: esto no hay quien lo niegue y de ello hemos de sentirnos orgullosos. Pero los hemos vinculado de tal manera al folklore que se desconoce la evolución que han sufrido, haciéndose un hueco entre los instrumentos solistas y de gran virtuosismo, así como lo que se puede obtener de ellos.

Por otro lado, las bandas de música, donde predominan los instrumentos de viento y percusión, han sido el eje de la cultura musical en nuestra Comunitat Valenciana. En cualquier población hay una societat musical donde la banda es —o por lo menos ha sido— el núcleo de la misma y la agrupación principal; incluso en algunas poblaciones hay dos que, las que no son centenarias, poco les falta. ¿Quién no tiene recuerdos, de bien pequeños, quedándonos impresionados al ver o escuchar una banda desfilando por las calles en Fallas, en algún pasacalle o procesión de una fiesta de un pueblo? Esta cultura musical tan rica y tan valenciana, como son las bandas de música, nos ha acompañado desde la infancia. Y este predominio ha condicionado directamente nuestras vocaciones y gustos musicales, alejándonos de la cuerda pulsada.

Considero que esto puede ser otro motivo por el que los instrumentos de púa todavía están en un segundo o tercer plano con respecto a los de viento o percusión; incluso me atrevería a decir que el interesado en tocar un instrumento de cuerda pulsada se decanta antes por la guitarra, por resultarle más familiar y conocida.

Quisiera aclarar que en nuestra Societat Musical, la cual me consta que es un referente, todas sus agrupaciones gozan de la misma importancia, ofreciéndoseles las mismas atenciones y consideración, cosa que no ocurre en todas las demás.

En la Federación de Orquestas de Cuerda Pulsada de la Comunitat Valenciana se está trabajando para solucionar este problema, pero resulta muy complejo.

A las casi 90 agrupaciones federadas, de las cuales solamente cinco tenemos escuela, nos preocupa. Y esta preocupación es mayor en esas 85 restantes que ni siquiera cuentan con la posibilidad de poderse nutrir de ellas, cosa que lo complica y hace que las probabilidades de sobrevivir sean mínimas.

Y, por último, el hecho de no existir un mercado laboral orquestal o de agrupaciones profesionales estables financiadas públicamente para la púa —como sí ocurre con las bandas, las orquestas e incluso con las agrupaciones corales, aunque estas en menor medida— supone que muchos estudiantes perciban menores salidas profesionales, lo que retrae su interés y, como consecuencia, la matriculación para el estudio.

Por lo tanto, a la conclusión que llego es que algunos de los factores que influyen en esta problemática son de carácter institucional, pedagógico, histórico y sociocultural.

De la escuela de nuestra Societat Musical han salido varios alumnos que superaron la prueba de acceso a Grado Profesional y consiguieron terminarlo sobradamente. Pero el hecho de acceder al Superior les suponía tener que desplazarse a Murcia, donde se encuentra el conservatorio más cercano en el que se puede obtener el título superior.

Nuestra escuela y, por lo tanto, nuestra Orquestra de Cuerda Pulsada está sufriendo este problema. Por lo que animo a los interesados en disfrutar de la música y del estudio de un instrumento a que den una oportunidad a alguno de estos instrumentos de plectro o púa, los cuales no solo no os van a defraudar, sino que os van a resultar apasionantes si llegáis a dominarlos y a conocer todas sus posibilidades técnicas e interpretativas.

La escuela de la Societat Musical y su Orquestra de Cuerda Pulsada os esperamos.

¡Ánimo!

Felices fiestas de Santa Cecilia.

Gràcies a la Dolçaina per fer-me qui soc hui.

Per Sonia Monteagudo, nova membre de la Colla.

Ja fa uns anys de la meua primera classe d'instrument però la recorde molt bé, especialment el moment on el meu mestre, Pep, em va preguntar "per què vols aprendre a tocar la dolçaina?" I jo, encara que ho tenia ben clar, no sabia molt bé què contestar. En realitat, la música va arribar a la meua vida molt abans de la dolçaina, quan fa més de 10 anys li demanava als meus pares poder aprendre a tocar un instrument perquè veia als meus amics gaudir de la música, compartir temps al conjunt musical o tindre experiències on jo volia formar part. Tot i que vaig tocar el piano molts anys en altra escola, per una mala etapa el vaig deixar molt decidida a no voler saber res més de la música.

En eixa mateixa primera classe, mentres el meu mestre em preparava el que seria el meu primer tudell i canya, em va dir un simple comentari respecte a com la dolçaina és un instrument de carrer, que s'escolta i es fa veure entre la resta i, malgrat la seguretat amb la que m'ho va dir, recorde posar-me nerviosa i ja dubtar d'haver triat la dolçaina perquè des de sempre he sigut tan tímida que mai m'ha agradat sentir-me vista per la resta, però, puc assegurar que amb la dolçaina he pogut canviar molt eixa part de mi.

Tots tenim pràcticament la mateixa experiència en començar amb la dolçaina. Les primeres classes les passes afinant i et sents frustrat perquè el llibre de 1r es fa molt llarg. A més, si li pregunteu a qualsevol persona que em conega us pot assegurar que des de l'inici he sigut una xica vergonyosa per a tot, a qui la por li frenava molt en classe. Sempre he tingut molts dubtes a l'hora de participar, i a vegades m'amagava darrere dels meus companys quan havia de tocar al carrer o en classes de la col·lectiva i conjunt, però, mai m'he sentit jutjada al passar per tot eixe procés. Des del primer moment vaig valorar molt la paciència i estima del meu mestre per a ensenyar. Pep sempre m'ha transmés eixe entusiasme i curiositat per la dolçaina i la música tradicional, i va fer una cosa que no m'havia passat des de fa molt de temps i sempre estaré molt agraïda: començar a sentir de nou la il·lusió per la música i per voler aprendre més del nostre instrument i la seua presència a les nostres arrels.

Amb el pas dels cursos he viscut moltíssimes primeres experiències que guarde amb molta estima, com la primera volta que vaig tocar al carrer o les primeres audicions on vaig conèixer als meus companys. Però sense cap dubte, tindré sempre el curs anterior com un dels més importants al meu aprenentatge. Quan ja em generava molta curiositat saber quan arribaria el moment de pujar a la Colla, el meu mestre em va proposar una de les experiències que més he gaudit amb il·lusió en tot l'any: tocar en Falles.

Així és com va arribar el meu primer contacte amb l'agrupació, i he de dir que les meues expectatives foren superades i per a bé. Des del primer moment vaig ser com una més. Els meus companys em van ajudar molt a tractar qualsevol dubte i error com una experiència més, i en especial, Pep es va assegurar que jo anara al dia amb tot el repertori i participara als assajos sense cap por a fallar. Per descomptat, vaig aprendre també molt respecte al meu instrument i la seua funció en la nostra història. De fet, sempre gaudisc moltíssim els moments d'escoltar al meu mestre i companys quan comparteixen els seus coneixements i experiències, perquè sempre hi ha lloc per a posar en valor la música tradicional i per a ser conscient de la necessitat del manteniment d'aquesta.

De cada acte que he participat sempre m'he quedat amb molts aprenentatges. És preciós formar part de la música per a una festa, que és sense cap dubte un element indispensable. Et permet observar com tot un grup social es reuneix i pot expressar la seua cultura i costums. Però també, em va fer admirar i valorar l'experiència i compromís dels meus companys, amb els qui vaig passar hores als assajos dels dimarts o tocant a les falles i em van transmetre la implicació que requereix cada acte, a més d'aprendre a resoldre qualsevol imprevist amb facilitat i una confiança que no havia tingut mai.

Al cap i a la fi, les classes d'instrument i assajos a l'agrupació no sols són per a millorar la tècnica i l'expressió per a arribar a ser millor músic objectivament, sinó també per a aportar al teu creixement personal. Jo que sempre he passat molts nervis a les classes, tocant en audicions o al carrer en qualsevol acte, els vaig canviar pels nervis d'il·lusió de poder millorar i participar cada vegada en més oportunitats.

Encara que cada curs ha tingut un aprenentatge important, estic segura que aquest any serà un dels més especials quan encara està començant. Crec que si la meua jo de fa anys vera que soc educand de la Colla de Dolçaines i Percussió estaria igual de contenta que ho estic jo ara. Vaig a viure altra vegada eixes primeres vegades per a tot: participar en tots els actes possibles, formar part de Santa Cecília i, per descomptat, viure per primera vegada ser part dels concerts quan sempre els he vist des de la banda del públic.

Per ara, el poc temps que porte a l'agrupació ha sigut molt significatiu; he descobert una gran riquesa de tradicions de la nostra cultura que encara desconeixia i he generat una bona relació amb tots els qui formen part de la Colla, ja que sempre estan disposats a ajudar-te a millorar i a donar-te confiança quan dubtes. M'agrada pensar que m'he trobat a un lloc després de passar molts anys sense trobar-me en cap, perquè mai haguera pogut pensar que podria sentir un sentiment de pertinença tan gran com el que sent des de que estic a la Colla.

GRUP D'ARTS ESCÈNIQUES

La família Addams: quan les diferències ens uneixen

Fernando Soler

Director de l'Agrupació d'Arts Escèniques de la S.M. Alboraya.

Una família molt particular... i una gran família al voltant de la música

Què fa que un grup de persones es convertisca en una família? Potser no compartir cognoms, ni tan sols una mateixa manera d'entendre el món, sinó trobar un lloc on ser un mateix, sentir-se acollit i descobrir que, junts, som capaços de fer coses extraordinàries.

Aquesta és, en el fons, una de les reflexions que ens deixa La família Addams. Davall del seu humor negre, dels seus personatges extravagants i de les seues situacions esbojarrades, s'amaga una història sobre l'amor, l'acceptació i la dificultat d'entendre allò que és diferent. Quan Miércoles s'enamora de Lucas, un jove d'una família aparentment molt distinta de la seua, dos mons es troben i ens recorden que no hi ha una única manera de ser, de sentir o de formar part d'una família.

I potser per això aquesta història ens resulta tan pròxima. Perquè, si alguna cosa sabem els qui formem part de la Societat Musical d'Alboraia, és que les grans famílies no sempre naixen de la sang: també es construeixen a través de la convivència, de la passió compartida, de l'esforç i de les ganes de fer música i cultura plegats.

La nostra Societat Musical és molt més que una institució cultural. És una història col·lectiva que, generació rere generació, ha mantingut viva la tradició musical del nostre poble. És l'espai on s'aprén, s'ensenya, s'assaja, s'escolta i es comparteix; on persones molt diferents troben un llenguatge comú. Una família que creix amb cada nou músic, cada alumne, cada concert i cada projecte que ens recorda la importància de mantindre viva la cultura.

Portar *La família Addams* a escena ha sigut, precisament, una manera de celebrar aquesta capacitat de reunir-nos al voltant d'un objectiu comú. Muntar un musical és un repte enorme, especialment en el món amateur. Demana hores d'assaig, coordinació, paciència, generositat i una confiança absoluta en la resta de l'equip. Perquè darrere de cada escena, de cada cançó i de cada canvi d'escenografia hi ha moltíssimes persones que treballen perquè la màgia siga possible.

Aquesta producció té, a més, un significat molt especial per a mi. La família Addams serà el meu últim muntatge al capdavant de la direcció de l'Agrupació d'Arts Escèniques, i això em convida a mirar arrere amb una emoció difícil de resumir en unes poques paraules. Han sigut molts anys de treball, d'aprenentatge, de reptes compartits i de projectes que m'han permés créixer, tant professionalment com personalment. Me'n vaig d'aquesta etapa amb la satisfacció d'haver compartit el camí amb persones extraordinàries i amb la certesa que tot allò que hem construït junts continuarà formant part de mi. Els anys viscuts a Alboraia ocuparan sempre un lloc molt especial en la meua memòria i en el meu cor, perquè hi ha llocs que deixen de ser només un lloc per a convertir-se en part de la nostra història.

Vull agrair a la directiva i a tots els socis i sòcies la confiança i l'acollida que sempre m'heu oferit. Des del primer minut m'he sentit part d'aquesta casa, i això és un regal que no es pot donar per descomptat.

Però, sobretot, vull dedicar unes paraules molt especials a totes les persones que han fet possible aquesta producció: als artistes que ixen a escena i a totes aquelles persones que treballen darrere del teló; a qui ha cosit un vestuari, preparat una llum, traslladat una peça d'escenografia, muntat un decorat o agafat un martell per a clavar allò que feia falta. A qui ha dedicat el seu temps, les seues mans, el seu talent i la seua il·lusió a un projecte que, sense totes i cadascuna d'aquestes aportacions, no hauria sigut possible. Gràcies per estar, per ajudar i per demostrar que cap esforç és menut quan es posa al servei d'un somni compartit.

Gràcies també a la banda, a l'orquestra i al cor, i a totes les agrupacions amb què hem compartit música, escenari i moments inoblidables, especialment en els concerts de Nadal. La trobada entre disciplines i persones diferents és una de les grans riqueses de la nostra Societat Musical.

En aquesta aventura, vull fer un agraïment especial a **Héctor Juan**, *director musical, per la seua dedicació, complicitat i sensibilitat artística; a* **Xel Curiel** *i* **Inma Pérez**, *per la seua feina coreogràfica, i a totes les persones que han compartit amb mi la responsabilitat i la il·lusió de dirigir aquest projecte.*

Vull fer una menció molt especial a Juan Carlos Albiach, per la seua entrega absolutament desinteressada, tant en la creació d'un disseny d'il·luminació imprescindible per a una producció d'aquestes característiques com en l'enorme tasca d'assumir la producció d'enguany de *La família Addams*. Una faena titànica, sovint invisible per al públic, que exigeix una dedicació, una capacitat de treball i una generositat extraordinàries. Gràcies per posar el teu talent, el teu temps i la teua energia al servei d'aquest projecte i per fer possible que tots els engranatges funcionaren perquè, finalment, la màgia arribara a l'escenari.

A tots i totes: gràcies per demostrar que la cultura és una tasca col·lectiva i que, quan ens unim, som capaços d'arribar molt més lluny del que podríem imaginar individualment.

I ara és el moment de compartir tot aquest treball amb el poble d'Alboraia. Vos convide a vindre a les funcions de *La família Addams*, a riure, a emocionar-vos i a descobrir aquesta família tan peculiar que, potser, no és tan diferent de la nostra.

Perquè, al capdavall, una banda de música, una companyia teatral o una Societat Musical també són això: un grup de persones que, amb les seues diferències, les seues virtuts i les seues manies, aprenen a escoltar-se i a construir alguna cosa en comú.

I jo, després de tants anys caminant al vostre costat, només puc dir que em sent molt afortunat d'haver format part d'aquesta família. Gràcies per haver-me fet sentir a casa des del primer dia i per tots els records que m'emporte. Els projectes s'acaben, les etapes canvien i els telons cauen, però hi ha vincles que continuen vius molt més enllà de l'última funció.

Bones festes de Santa Cecília i llarga vida a la música, al teatre i a la família de la Societat Musical d'Alboraia!

Fernando Soler.

La Rondalla Tradicional de la SMA: una família unida per la música i la tradició

Per Nacho Bermejo, membre de la rondalla

De tots és sabut que Alboraia no sols és el bressol de l'orxata, reconeguda dins i fora de les nostres fronteres, sinó també terra d'extraordinaris músics i amants de la cultura valenciana. És en este lloc on ens trobem amb la "Societat Musical d'Alboraia". Lloc de trobada de grans músics amb la finalitat d'aprendre i ensenyar. Dins de la SMA existixen diferents seccions que enriquixen la vida cultural del municipi i mantenen viu el seu extraordinari llegat musical. No obstant això, en esta ocasió vull parlar d'una de les més especials i entranyables: la seua Rondalla Tradicional.

Al capdavant d'ella es troba Pep Juste, afectuosament conegut per tots com a "Mama", un gran músic multinstrumentista que s'ha convertit en l'ànima i cor d'esta agrupació. La seua dedicació, el seu talent i el seu amor per la música tradicional valenciana han sigut fonamentals per a consolidar un grup humà i musical excepcional.

La Rondalla de la Societat Musical d'Alboraia reunix alguns dels instruments més representatius del nostre folklore. El violí, tocat magistralment per Josep, aporta elegància i sensibilitat a cada interpretació. La flauta travessera de María plena cada peça de dolçor i matisos. Les bandúrries troben en Ernest, Mari Carmen i Amparo tres intèrprets capaços d'extraure tota la riquesa sonora d'este instrument tan arrelat en les nostres tradicions. El llaüt sona sota la professionalitat de Jose Antonio, mentres que el guitarró, instrument imprescindible en la música tradicional valenciana, corre al meu càrrec, Nacho, fruit de les ensenyances rebudes de Pep. Les guitarres, tocades amb ànima i sentiment per Pep i Juanjo, donen a cada partitura emoció i talent. I culminant este magnífic conjunt, destaquen les inconfusibles veus de María Amparo Hurtado i del mateix Pep "Mama", capaços de transmetre al públic tota la força i el sentiment que tanca la nostra música popular.

La meua passió pels escenaris ve des de lluny. Des dels catorze anys ja em pujava a ells com a membre d'una banda amateur del meu benvolgut barri de L'Olivereta. Aquelles primeres actuacions van despertar en mi una il·lusió que mai ha desaparegut. Anys més tard, al 1999, vaig tindre l'honor de debutar com a ballador al Grup de Danses Santa Bàrbara, experiència que em va permetre descobrir en profunditat la riquesa del folklore valencià i comprendre la importància de conservar les nostres tradicions.

No obstant això, va anar l'any 2022 quan vaig viure un dels moments més importants de la meua trajectòria musical. Després d'anys aprenent al costat de Pep Juste, un dia em va dir que estava preparat per a fer el salt a la Rondalla de la Societat Musical d'Alboraia. Aquelles paraules van suposar per a mi una enorme satisfacció i el compliment d'un somni que mai haguera imaginat quan vaig començar la meua marxa musical sent a penes un adolescent.

Des d'aquell any i fins hui, no he deixat d'aprendre i gaudir al costat de cada un dels meus companys i companyes. Compartim assajos, actuacions, proves de so, esmorzars, viatges i una infinitat d'experiències que han anat enfortint els nostres llaços. Però, sobretot, compartim amistat.

Perquè la Rondalla és molt més que una agrupació musical. És una família on cada integrant és una peça imprescindible, on cada instrument aporta la seua personalitat i on cada persona suma talent, experiència i carinyo.

I gran part d'eixe mèrit pertany a Pep Juste. Amb paciència, experiència i dedicació ha sabut crear un ambient en el qual tots ens sentim valorats. Ens ha transmés l'amor pel folklore valencià, per les nostres tradicions, per la nostra història i, per descomptat, per la música.

Gràcies a ell hem comprés que la música tradicional no és únicament una successió de notes i acords. És memòria, sentiment i cultura. És una manera de comptar qui som i d'on venim.

Hui, als meus 52 anys, continue pujant-me a l'escenari amb la mateixa emoció que quan tenia catorze. Potser fins i tot amb més. Perquè ara sé que la verdadera grandesa de la música no sols està a interpretar una peça correctament, sinó a compartir-la amb persones que senten la mateixa passió.

La Rondalla de la Societat Musical d'Alboraia no sols interpreta cançons. Conserva tradicions, crea amistats, unix generacions i manté visca una part essencial de la nostra cultura valenciana. I mentres existisquen persones com els components que la integren, la música tradicional continuarà sonant amb força, portant el nom d'Alboraia i de les nostres arrels allí on hi haja un escenari disposat a escoltar-la.

Improvisar per a pensar millor: els beneficis del jazz en el desenvolupament cognitiu

Per Héctor Juan, director de la Big Band de la SMA.

Improvisar sembla una cosa senzilla: tocar sense pla, seguir el ritme i deixar-se portar. Però en el jazz, eixa llibertat amaga una gran complexitat. Cada nota improvisada implica pensar de pressa, escoltar els altres i crear sobre la marxa. És un exercici de creativitat, però també d'intel·ligència. Per això molts investigadors consideren que tocar jazz és una de les activitats més completes per al cervell.

Improvisar: pensar amb el cor i sentir amb la ment Quan un músic de jazz improvisa, no té una partitura que el guie. Ha de construir frases musicals en temps real, basant-se en allò que escolta i en el que sent. Durant eixe procés, el cervell combina lògica, emoció, coordinació i memòria d'una manera única. Estudis de la Johns Hopkins University han demostrat que, durant la improvisació, s'activen àrees cerebrals relacionades amb la creativitat i el llenguatge, mentre que se'n desactiven altres vinculades al control i a l'autocensura. És a dir, el cervell es llibera per a crear sense por. El saxofonista Charlie Parker ho va resumir amb una frase que ja és llegenda: «Primer aprén el teu instrument. Després oblida tota eixa ferralla i toca.» Parker sabia que improvisar no significa tocar a l'atzar, sinó utilitzar el coneixement per a expressar-se amb llibertat.

El jazz com a entrenament per a la ment Practicar jazz, sobretot improvisar, reforça moltes habilitats mentals que també són útils fora de la música:

- *Memòria i concentració: seguir l'estructura harmònica i anticipar els canvis requereix atenció constant.*
- *Rapidesa mental: cal decidir a l'instant quina nota o quin ritme encaixarà millor.*
- *Comunicació no verbal: improvisar ensenya a escoltar, respondre i dialogar sense paraules.*
- *Creativitat: convida a arriscar, a transformar l'error en oportunitat i a pensar diferent. En el fons, improvisar és resoldre problemes amb imaginació i ritme.*

Més que música: una manera d'aprendre a viure Molts músics comparen el jazz amb la vida. En tots dos casos, no tot està escrit; cal adaptar-se, reaccionar i continuar endavant. Aprendre a improvisar reforça la confiança, la paciència i la capacitat de superar els errors. A més, diverses investigacions indiquen que les persones que practiquen improvisació musical desenvolupen millor el pensament crític i la creativitat, fins i tot en àrees com les matemàtiques o el llenguatge.

Reflexió final El jazz demostra que el pensament més profund pot nàixer de l'espontaneïtat. Improvisar no és caos: és equilibri entre tècnica i emoció, entre raó i sentiment. I potser eixa siga la millor lliçó que deixa el jazz: la vida també s'improvisa, i cada error pot convertir-se en una nova melodia. Com va dir Miles Davis, l'etern innovador del jazz: «No tingues por dels errors. No existeixen.» Una frase que resumeix el que el jazz ensenya millor que cap teoria: que improvisar és aprendre a confiar en un mateix.

Pepe Carbonell

expresident i actual tresorer de la Societat Musical d'Alboraya

Benvolguda família de la Societat Musical d'Alboraia,

Enguany em pose a escriure estes paraules amb una sensació un poc especial. Després de sis anys com a secretari, del 2002 al 2008, i díhuit anys com a president, del 2008 al 2026, ha arribat el moment de passar la batuta. I ja era hora, pensaran alguns, i jo tambe! La veritat és que, després de tant de temps, quasi hauria de demanar permís per a deixar el despatx (que NO existix).

Quan mire arrere, no em venen al cap les reunions interminables, els papers ni els maldecaps, que també n'hi ha hagut, i de bona mida, sinó les persones. Els músics, els professors, els alumnes, les famílies, els companys de junta, els socis i tanta gent que, moltes vegades sense fer soroll, ha fet possible que esta Societat continue viva, creixent i omplint de música el nostre poble.

He tingut la sort de compartir alegries immenses, moments emocionants i algun disgust que, vist amb perspectiva, fins i tot fa riure. Perquè portar una societat musical és un poc com dirigir una orquestra: cadascú té la seua partitura, no sempre entrem tots a temps i, de tant en tant, algú desafina. Però quan ens escoltem i anem a una, el resultat és meravellós.

Ara comença una nova etapa, amb una nova junta a la qual desitge tot l'encert del món. Tindrà el meu suport i la meua confiança. I, per si algú pensava que em perdria de vista, he de donar-li una mala notícia: em quede en la retaguarda com a tresorer. Canvie les reunions de president pels comptes... O siga, que abans em preocupava de tot i ara em preocuparé, sobretot, que quadren els números!

Gràcies, de tot cor, per haver-me deixat formar part d'esta història durant tants anys. Gràcies per la confiança, per l'estima, per la paciència i, sobretot, per cada moment compartit. Si alguna cosa he aprés és que els càrrecs passen, però les amistats, els records i l'amor per la música es queden.

Continuem fent música, fent poble i fent Societat. I no patiu: promet que, com a tresorer, intentaré no cobrar entrada per a les reunions!

Una abraçada ben forta a totes i a tots.

Amb estima,

El president que passa a tresorer

SMA 1906
SOCIETAT MUSICAL D'ALBORAYA
RECORDS
EN IMATGES
del curs 2025-2026

Si tu no estás aquí
La llamada
Director: Visente
Se equivocó la paloma

ALBORAYA

18

AUDITORI

2024
Musa de la Música

verisure
Alarma
con grabación de imágenes
Aviso a Policía
Securitas Direct

Alarma
con grabación de imágenes
Aviso a Policía
Securitas Direct

Alarma

Alarma
con grabación de imágenes
Aviso a Policía
Securitas Direct

8
6

8
6
HOODRICH

6

2 A

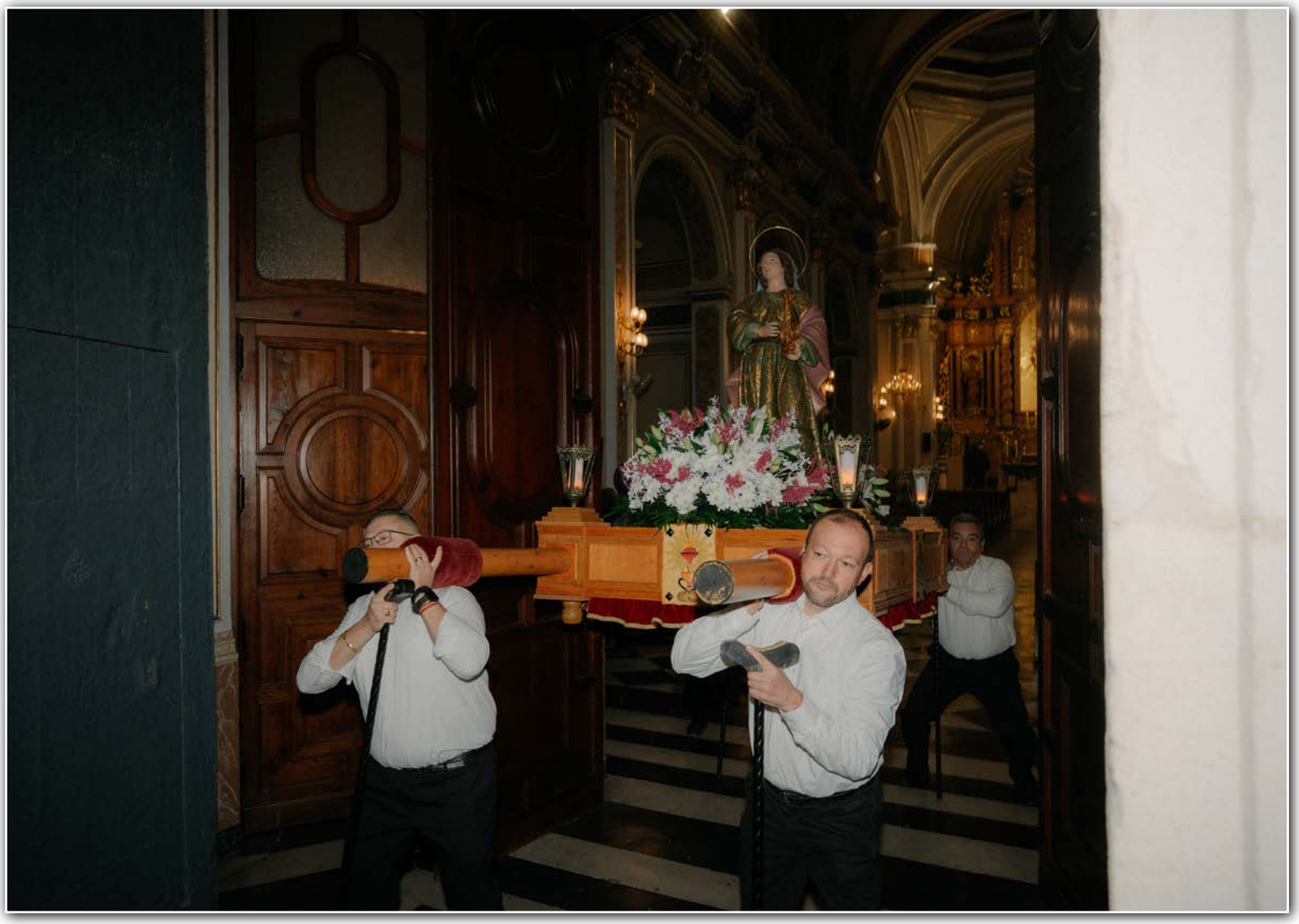

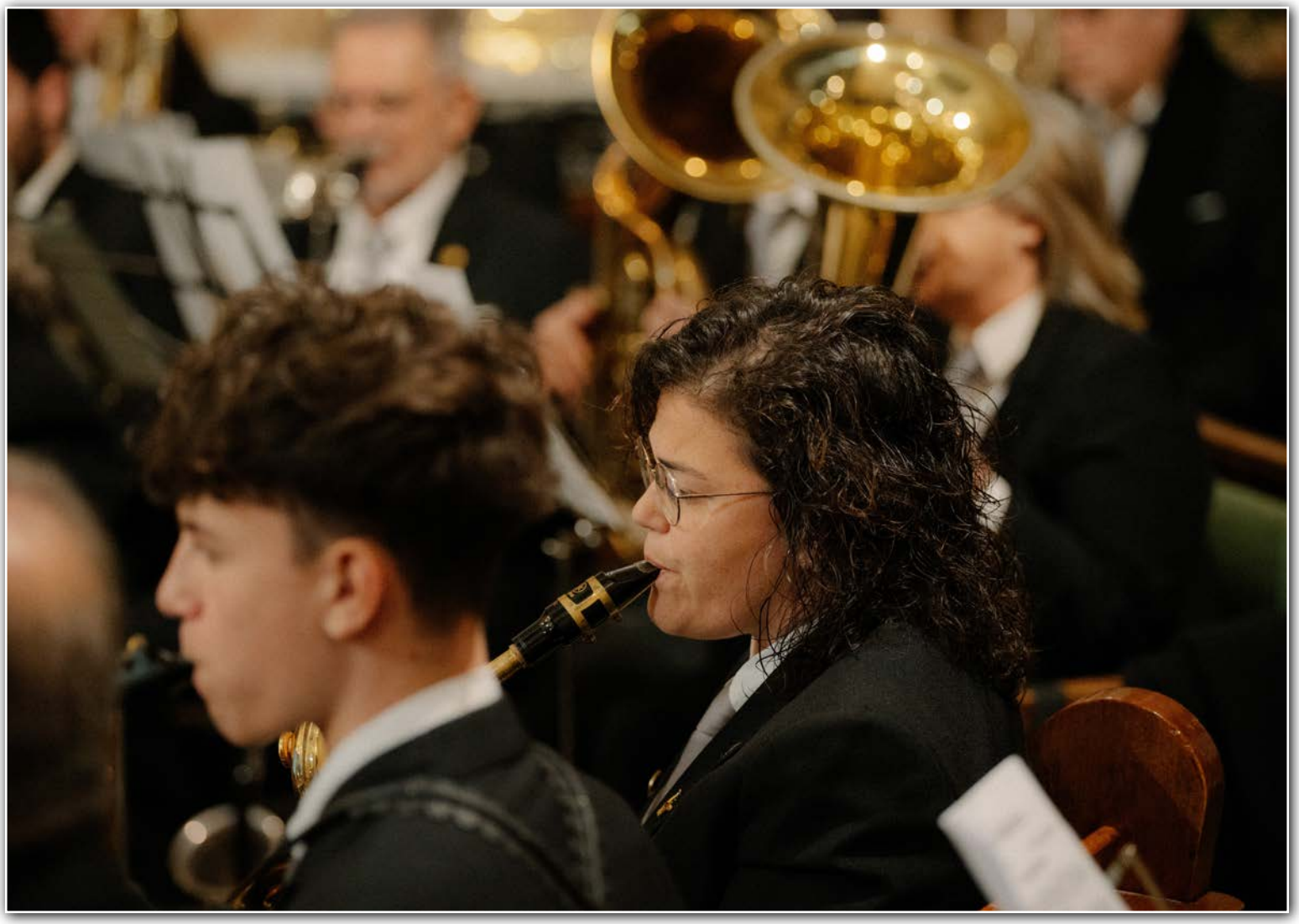

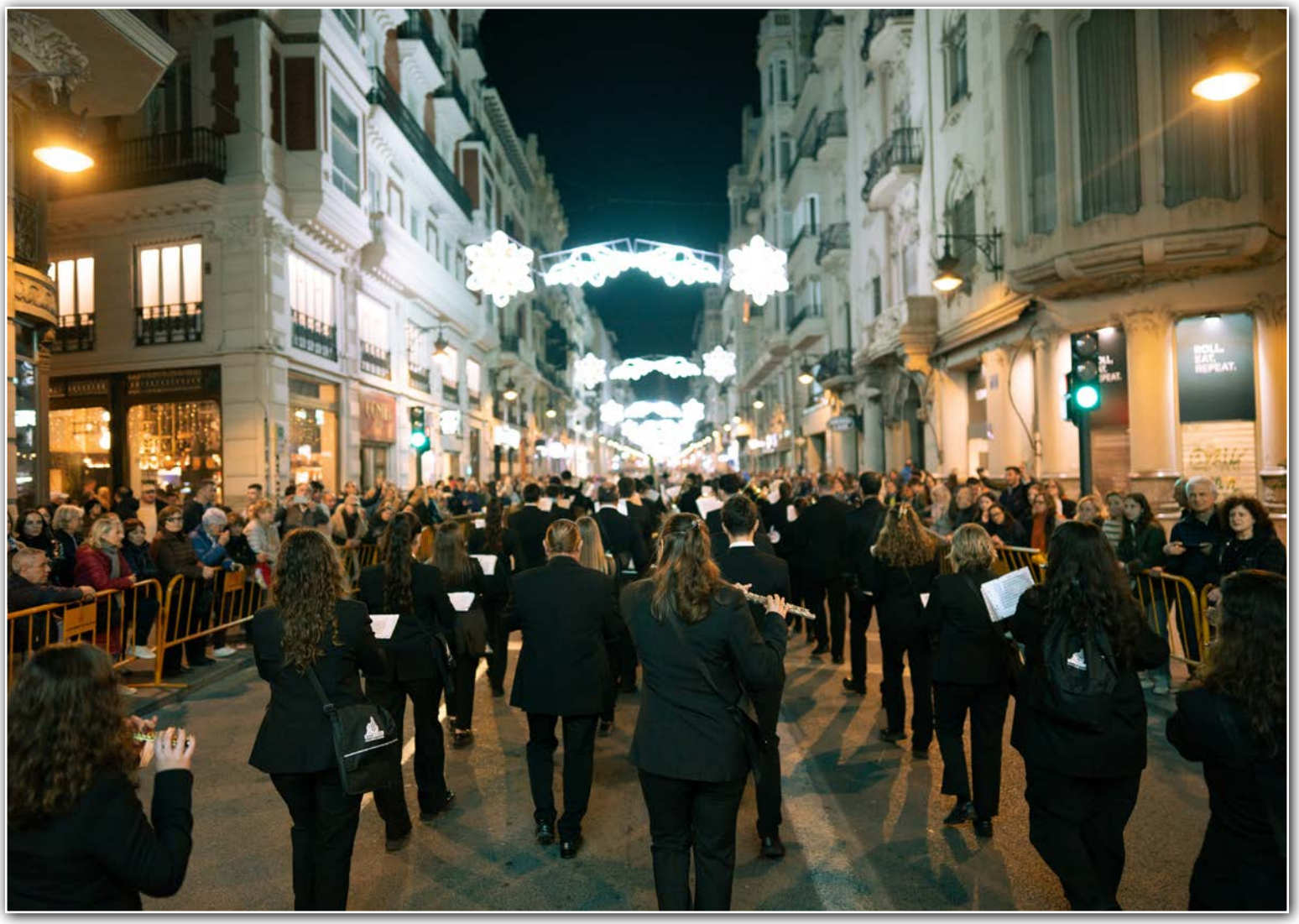

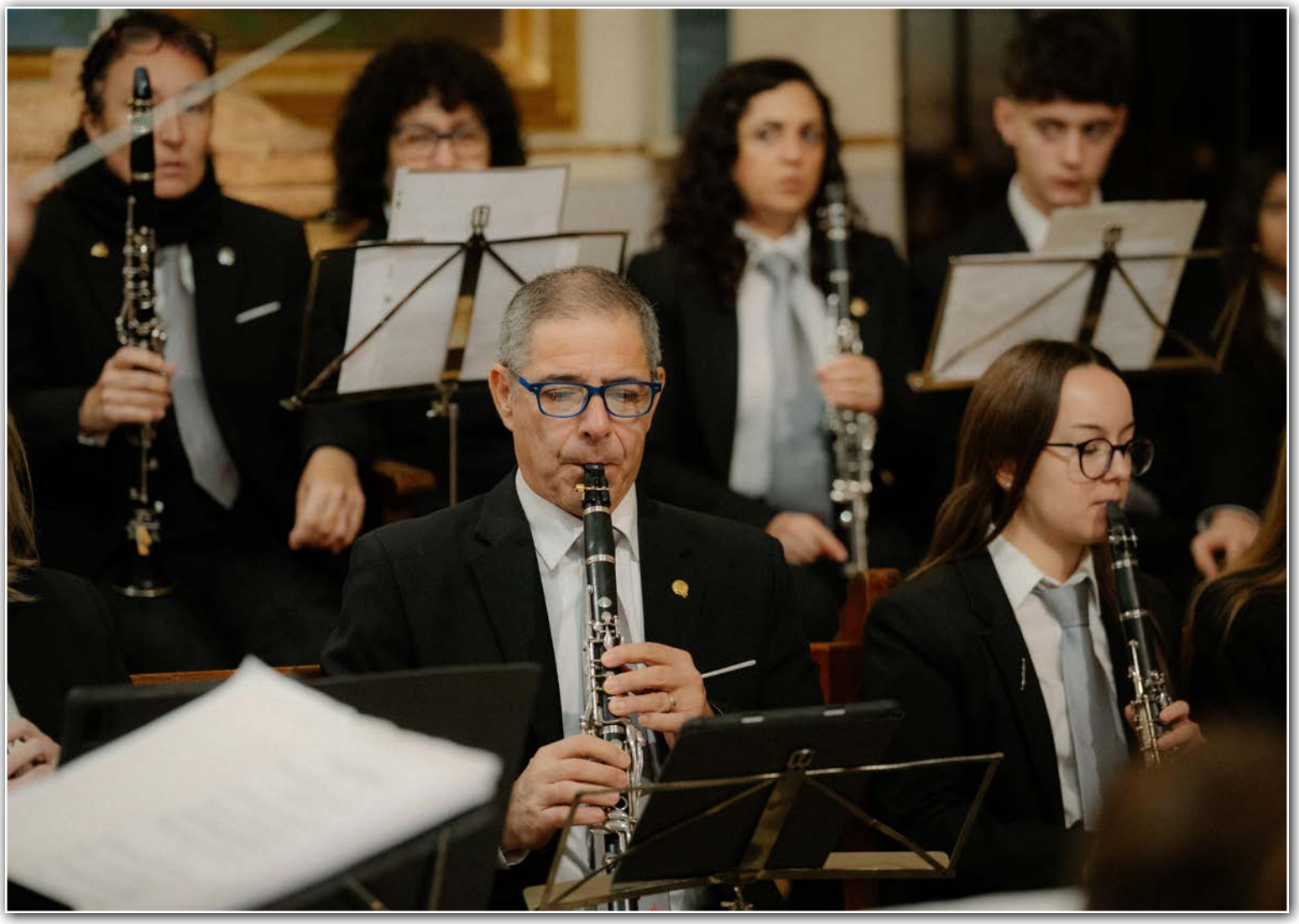

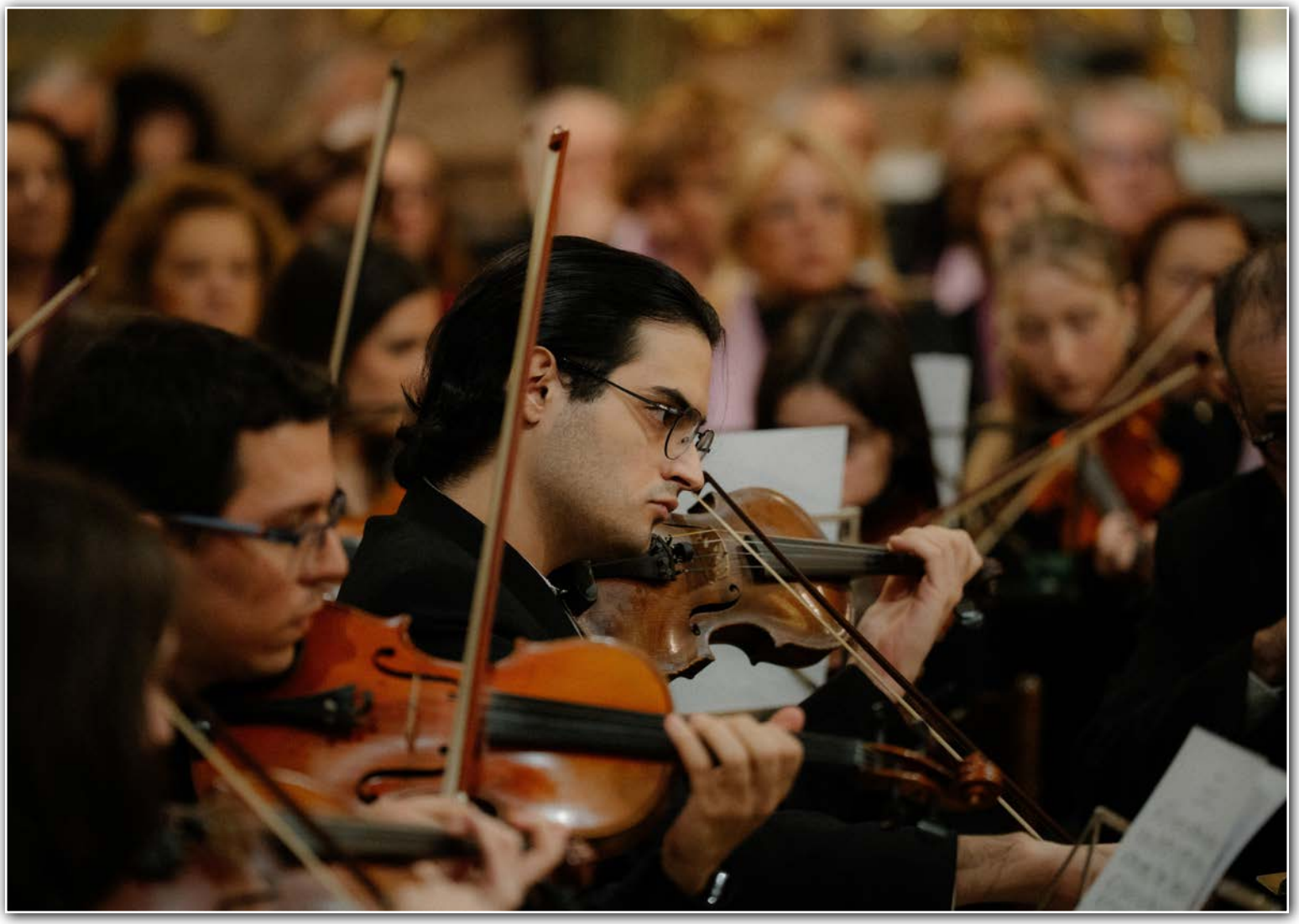

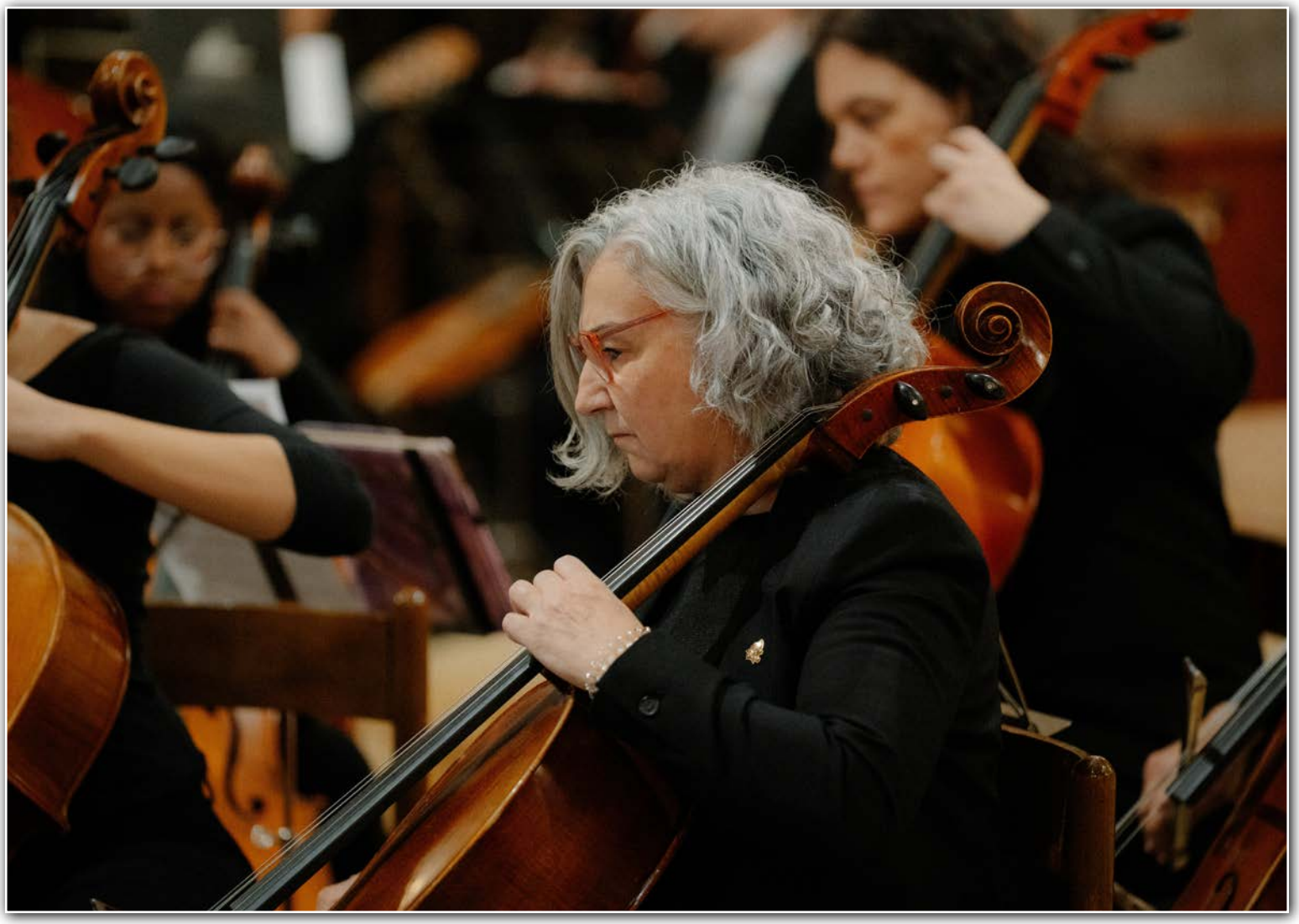

ROLL.
EAT.
REPEAT.

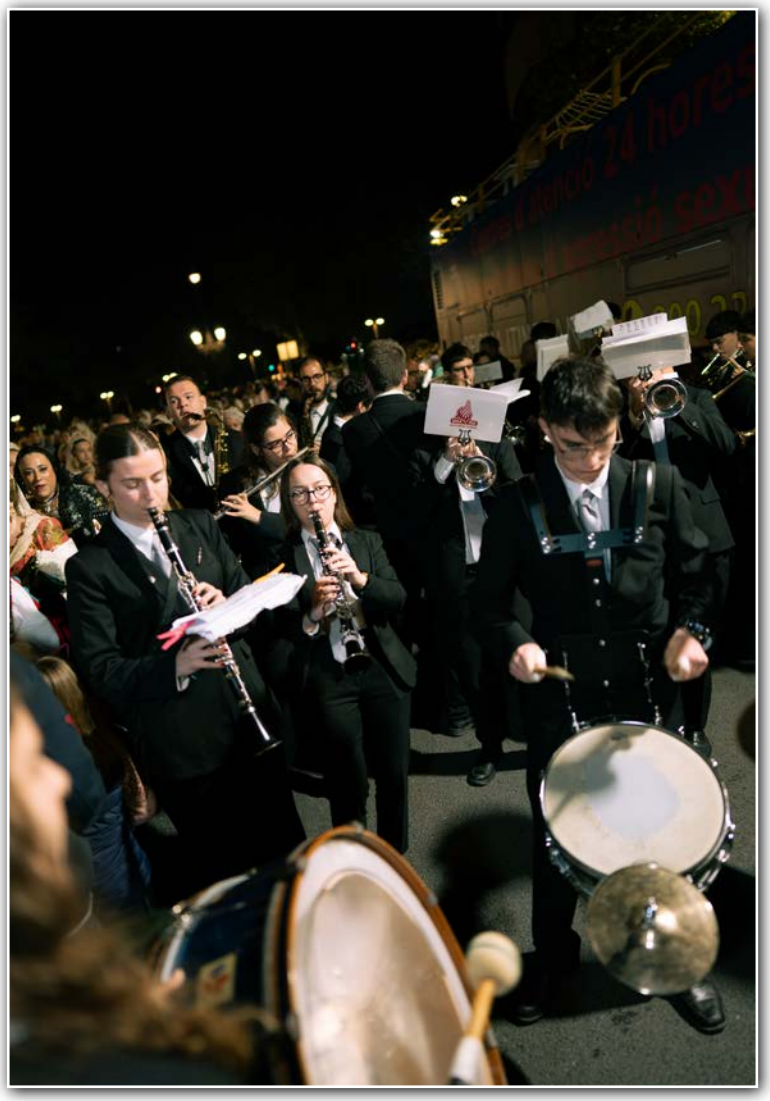

SMA 1906
SOCIETAT MUSICAL D'ALBORAYA
www.smalboraya.es
DISSENY
J. Raúl Pérez.
ESCOLA DE MÚSICA
SOCIETAT MUSICAL
D'ALBORAYA
AJUNTAMENT D'ALBORAIA
AYUNTAMIENTO DE ALBORAYA
FOTOGRAFIES
Lluís Carbonell